

Viden og kræve, at de Befalingsmænd, som har tilladt sig noget saadant, gøres ansvarlige, for det er et Overgreb, de da har gjort sig skyldige i, og det bør ikke taales, naar det kommer os for Øre her. Men sligt bør ikke fremsættes i en saadan Almindelighed, at man faar det Indtryk, at det hører med til Aanden eller Tonen i Hæren, at det er noget almindeligt, at naar Befalingsmændene fører Folkene over Vandpytter, kommanderer de Løb, for at Folkene skal blive tilsmudset.

Hvor det ærede Medlem lidt nærmere skal gøre Rede eller forsøger paa at gøre Rede for, hvad han mener med god Aand og Tone i Hæren, stiller han f. Eks. saadanne Udtryk sammen som Stramhed og Chikanerier. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har været Soldat. Jeg har været det og har naturligvis min Opfattelse af, hvordan Soldater skal opøves for at kunne være til Nytte, naar de skal bruges. Jeg maa sige, at en vis Grad af Stramhed er fuldkommen nødvendig. Det er det, som man i det civile Liv, naar man f. Eks. driver Sport, kalder Træning, og den er nødvendig ikke blot for Udseendets Skyld. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det hører til noget dagligdags under Feltforhold, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Gruppe er i Stand til at rejse sig hurtigere eller langsommere — og her gælder det om Brøkdelen af Sekunder —, er et Spørgsmaal om at spare saa og saa mange Liv eller sætte dem til. Jeg tror ikke, at denne Opøvelse eller Træning kan opnaas uden en vis Stramhed, men at sætte Stramhed Side om Side med Chikanerier giver Indtryk af enten, at vedkommende, der sætter disse to Ting ved Siden af hinanden, ikke ved, hvad han taler om, den militære Opdragelse, eller ogsaa, at han staar paa en saa gyngende Grund i Henseende til virkelige Fakta, at han ikke kan udtale sig, som han har gjort.

Min Mening med disse Udtalelser er sandelig ikke at gaa Krigsministerens Ærinde, den højtærede Forsvarsminister plejer at kunne tale for sig selv, men jeg gør det, dels fordi det rent umiddelbart vakte nogen Harm i mig at høre det ærede Medlems Udtalelser — straks, da jeg hørte dem, var jeg ingenlunde sikker paa, at det ærede Medlem vilde Hæren vel —, dels

fordi det ofte bebrejdes Rigsdagsmænd af Hærens Befalingsmænd, at Rigsdagsmændene sidder og tier stille, naar et æret Medlem fra Talerstolen udslynger ikke bestemte og klare Beskyldninger, men Insinuationer overfor Befalingsmændenes Forhold til de menige.

Pinstrup: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem fra Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), at det var ikke min Hensigt at optræde som Anmelder, skønt de enkelte Forhold, jeg pegede paa, er passeret. Det har ikke været min Op-gave ved denne Lejlighed at optræde som Anmelder, og jeg mente heller ikke, at vi skulde have en stor Militærdebat, fordi det i Virkeligheden hjælper saa grumme lidt. Derfor var jeg heller ikke tilfreds med Forsvarsministerens Udtalelser, idet de kun bestod i at henvise til Reglementer og Love; det er ikke det, der forbedrer Aanden og Tonen i Hæren; der skal noget ganske andet og mere til. Jeg pegede paa noget af dette i mine forrige Udtalelser, og jeg vil tillade mig at henlede den sidste ærede Talers Opmærksomhed herpaa, da han synes at have en ganske anden Opfattelse af disse Forhold, end jeg har; men det er der ikke noget at gøre ved.

Stauning: I Anledning af de Bemærkninger, vi for nylig hørte af det ærede Medlem fra Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), vil jeg minde om, at naar jeg forleden henstillede Spørgsmaalet om Frederiksbergs Indlemmelse i København til Overvejelse for Indenrigsministeren, skyldtes det nogle Bemærkninger af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), som anbefalede at indlemme to Fattigkommuner i en Nabokommune, altsaa at øve den Tvang, som det ærede Medlem for Frederiksberg saa stærkt ivrede imod, thi det er jo en Tvang, hvad enten det er det ene eller det andet Forhold, der er Tale om. Jeg synes, det er rimeligt, naar et saadant Spørgsmaal overhovedet skal overvejes, saa ogsaa at overveje det overmaade nærliggende Spørgsmaal, om det ikke er en Uting, at Frederiksberg Kommune henligger og udøver den Virksomhed, som Tilfældet er, i umiddelbar Nærhed af København; om det ikke var bedre, at Frede-